

ET FORNUFTENS RÅD IKKE ET KRIGSRÅD

Indhold:

Opfordring til at skabe et Fornuftens Råd, 1

Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme? Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 62 den 9. august 2024, 2

Helga Zepp-LaRouche interview med Dialogue Works: Er NATO blevet fuldstændig vanvittigt? Israels satsning, der kan udløse kaos!, 4

Deltag i Den Internationale Fredskoalitions Zoom-møder hver fredag kl. 17-19, bagsiden

Opfordring til at skabe et Fornuftens Råd

(EIRNS) -- Følgende erklæring blev skrevet af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition (IPC), den 23. juli 2024. Den stilles til rådighed for udbredt distribution af IPC og dens samarbejdspartnere over hele verden.

Når man bedømmer udsigterne fra det nylige NATO-topmøde i Washington, som definerede Rusland som den »mest betydningsfulde og direkte trussel«, Kina som en »systemisk udfordring for den euro-atlantiske sikkerhed« og generelt et perspektiv om et globalt NATO, er der tilsyneladende ikke længere plads til diplomati og dialog som middel til at løse konflikter. Med de mange optræninger vi ser rundt omkring i verden, fra Ukraine til Sydvestasien eller Indo-stillehavsområdet, har hver af disse potentiale til at udvikle sig til en global atomar konflikt inden for kort tid.

Alle de værdier, som man engang hyldede så inderligt, »demokrati«, »menneskerettigheder«, »ytringsfrihed« og mange andre, er blevet udhulet af dobbeltmoral, som

er tydelig for hele verden. For at opsummere: Verdenssamfundet oplever en dyb civilisatorisk og kulturel krise, som der skal gøres noget ved.

Der er forskellige fredsinitiativer, fra pave Frans, som tilbød sin mægling i krigen i Ukraine, til den kinesiske fredsplan i samarbejde med Brasilien, til initiativet fra flere afrikanske ledere, til præsident Erdogan fra Tyrkiet og andre. Men så længe de ledende institutioner i Vesten holder fast i målet om, at Rusland skal påføres et »strategisk nederlag«, som nu er officiel EU-politik, er diplomati og dialog bandlyst.

Der er en akut fare for, at verden kan blive splittet i to separate blokke, det kollektive Vesten på den ene side, og nationerne i den Globale Majoritet på den anden. Hvis det sker, kan vi ikke bare se en ny udgave af Den kolde Krig, økonomisk afkobling og enorme følgevirkninger og tilmed sammenbrud, men det kan også føre til en global atomkrig, som kan udlette alt liv på jorden.

Det ser ud til, at de nuværende magthavere har glemt deres forældres og bedsteforældres forfærdelige erfaringer med to verdenskrige, og at de lærte den smertelige lektie, at ingen vinder i en verdenskrig. Det faktum, at der ikke længere synes at være plads til diplomati og konfliktløsning gennem dialog, bør forfærde enhver, der tænker over, hvad effekten af en global atomkrig vil være.

FN har måske brug for en reform, men det er stadig den eneste mulighed for at bringe alle nationer sammen. Når dets institutioner udhules, får jungleloven overtaget. Kun nogle lande respekterer i øjeblikket FN-pagten, mens andre hævder, at de er de udvalgte, som skal lede en udefineret regelbaseret orden, som dog ikke ledes retssikkerhedsmæssigt, men ledes med retsregler, der bruges vilkårligt, hvor det synes at passe ind.

I alle lande er der kloge mænd og kvinder, for det meste fra ældre generationer, som ser på den nuværende verdenskrise med stor bekymring, og som kan

*Vesten har tabt krigen i Ukraine
Faren for atomkrig vokser*

*Politisk orientering
den 4. september 2024
med formand Tom Gillesberg*

www.schillerinstitut.dk/si/?p=37840

og skal bruge deres viden og ekspertise til at rådgive og udvikle muligheder for, hvordan menneskeheden kan komme ud af denne krise og ind på en bedre vej til en sikker fremtid.

Vi opfordrer derfor ældre statsmænd, religiøse ledere, tidligere diplomater og folkevalgte, pensionerede militære og andre civile ledere – fra alle nationer – til at træde frem og oprette et Fornuftens Råd for at udforske potentialet for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan tage hensyn til interesserne i hvert enkelt land på planeten.

Der er fortilfælde for en sådan tilgang fra forskellige tider og under forskellige omstændigheder, og de kan give os en antydning om, hvad der må gøres i den nuværende krise. For blot at nævne nogle få eksempler: Kirkerådet i Firenze, som forenede den kristne kirke, i det mindste for en stund; den Westfalske Fred, som afsluttede Tredivårskrigen og lagde fundamentet for etableringen af folkeretten; og den sydafrikanske sandheds- og forsoningskommissionen, som fandt måder at overvinde sårene efter apartheid på.

Disse eksempler bør tjene som inspiration til at komme med nye og dristige ideer til oprettelsen af et Fornuftens Råd i dag, der samler alle de moralske og intellektuelle reserver, som menneskeheden har på nuværende tidspunkt, for at få verden væk fra afgrundens rand.

Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme?

Den Internationale Fredskoalitions møde den 9. august 2024

Den 9. august 2024 (EIRNS) – Her er et resumé af Den Internationale Fredskoalitions 62. onlinemøde i træk, skrevet af EIR's medarbejdere. Videoen kan ses her: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=37699>

Omkring 550 personer deltog i denne særlige udgave af IPC's ugentlige konference. Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, åbnede med en opdatering og bemærkede betydningen af den nylige udtalelse fra Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov om, at æraen med ensidige indrømmelser fra Ruslands side er forbi. Ukraines ind-

trængen i Ruslands Kursk-region den 5. august havde helt klart fået støtte fra NATO og repræsenterer en ekstremt farlig optrapning.

Zepp-LaRouche rejste spørgsmålet om, hvorvidt Iran vil gøre gengæld for de to nylige mord begået af Israel. Sergej Shoigu, sekretær for det russiske sikkerhedsråd, har besøgt Iran, angiveligt for at overbringe et brev fra Putin, hvor han tilbyder at mægle og opfordrer til tilbageholdenhed. Zepp-LaRouche mindede deltagerne om den nylige artikel i Foreign Policy, som fremlagde den politiske mulighed for et

amerikansk mord på præsident Putin, og sagde: “Jeg synes, det er et fuldstændigt brud på al diplomatisk opførsel blandt nationer.” Hun beskrev den intensive chikane af dissidenter i USA, herunder FBI’s razzia mod den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritters hjem og TSA’s (transportministeriets sikkerhedsafdeling) behandling af det tidligere kongresmedlem og præsidentkandidat Tulsi Gabbard, som i realiteten var mistænkt for at være terrorist. “Der er et forsøg på fuldstændig at lukke munden på enhver kritik af denne krigspolitik,” sagde Zepp-LaRouche og gentog sine opfordringer til en ny sikkerhedsarkitektur og et Fornuftens Råd.

Oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret), tidligere stabschef for udenrigsminister Colin Powell, kom med en lidenskabelig advarsel om truslen om atomkrig, “den vigtigste, eksistentielle trussel i verden i dag”. Han sagde, at vi har lidt under “ekstremt dårligt lederskab fra alle tre dele af vores regering.” Han satte det ind i en historisk sammenhæng og sagde, at hundredvis af imperier er kommet og gået i løbet af de 5.000 år, den moderne historie har været, men kun det amerikanske imperium fra 1945 til i dag er tilbage. Alle de andre er væk. Ingen havde tidligere udviklet teknologien til at ødelægge alt. En enkelt ubåd bærer i dag nok missiler til at ødelægge verden, som vi kender den. I løbet af de sidste 22 år har vi, USA, ødelagt de fleste af de traktater, der var udformet til at reducere faren for atomkrig, og vi har fået for vane at “sponsorere forfærdelige og meningsløse krige.” “Jeg burde nok stoppe op og give noget håb – det er svært for mig at gøre,” sagde han; “Svaret er demokrati,” et begreb, han beskrev som ”slidt, stærkt udmattet.” Han foreskrev, at amerikanerne skal protestere, protestere noget mere, afvise “kultiske politiske bevægelser” og konstant arbejde for en reduktion af de hundredvis af oversøiske baser; “Det forurener vores nations struktur at være derude på den måde.” Han sluttede af med at sige, at “pariastaten Israel ... må bringes sparkende og skrigende” ind i aftaler om at forbyde atomvåben.

Den tidligere Cleveland-borgmester, kongresmedlem, præsidentkandidat og nu uafhængige kongreskandidat Dennis Kucinich sagde, at “Tredje Verdenskrig er allerede i gang på afbetaling ... den tankegang, der bringer os i krig, har overvældet den sunde fornuft.” “Det eneste jeg ved efter 16 år i Kongressen,” sagde han, er at general Smedley Butler havde ret, da han sagde, at “krig er et spil for galleriet.” Det faktum, at vi stadig taler om atomvåben som en politisk mulighed, “viser hvor afstumpet situationen er.” Kucinich

sluttede af med at opfordre aktivister til at “vække folket og fortælle dem om øjeblikkets udfordring” for at stoppe “denne meget nedrige dans med døden.”

Zepp-LaRouche takkede de to foregående talere og opfordrede til optimisme, idet hun mindede alle om, at Gottfried Leibniz sagde, at ethvert onde skaber mulighed for, at et endnu større gode kan opstå. Hun sagde, at stemmer som deres, der kommer fra USA, bringer håb til verden.

Den israelske fredsaktivist Dr. Gershon Baskin insisterede på, at “der ikke nu, og at der har heller aldrig har været, er en militær løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt.” “Vi har at gøre med to ekstremt traumatiserede samfund i dag,” sagde han, og alligevel “kan det hele være slut i løbet af få uger.”

Han tilføjede, at begge sider har brug for nyt lederskab, og “USA har vist sig at være den værste mægler i Mellemøstkonfliktens historie.” “Dette må være den sidste krig!” krævede han og opfordrede til en regional løsning, der kan bibringe sikkerhed og udvikling til begge sider.

Jack Gilroy fra Veterans For Peace (VFP), Pax Christi og Ban Killer Drones rapporterede, at VFP ønsker at “få vores folk ud på gaderne” og udtrykte stærk støtte til de studerende, som snart vender tilbage til univer-

siteterne efter sommerferien, og som presser på for at afhænde deres aktier i Israel, samt til de ledere i udenrigsministeriet, som træder tilbage i protest. Han mindede deltagerne om, at VFP har udarbejdet et brev, som fastslår, at man ifølge international lov ikke må levere våben til regimer, der krænker menneskerettighederne. De forsøgte at aflevere brevet til cheferne for General Dynamics, Lockheed Martin (“Lockheed Martin fremstiller Hellfire-missilet, kun få kilometer fra Disney World”) og BAE.

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), kom ind på forfølgelsen af sin modige kollega og antikrigsaktivist Scott Ritter. McGovern citerede Thomas Aquinas, som sagde, at mod er grundlaget for alle andre dyder, og at vrede også kan være en dyd (fordi den ser på det gode i retfærdighed.) I diskussionen var Zepp-LaRouche uenig og sagde, at “Vrede er ikke en dyd, vrede er meget problematisk”, og hævdede, at agape er en bedre følelse. Senere forklarede McGovern, at han kun støttede en mådeholden form for vrede og citerede desuden Aquinas for, at “ufornuftig tålmodighed sår sæden til last”.

McGovern stillede det ildevarslenende spørgsmål: “Vil Israel bruge et atomvåben i yderste konsekvens?” Han antydede, at de sandsynligvis vil gøre det, og ci-

Oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret), tidligere stabschef for U.S.A.'s udenrigsminister Colin Powell, kom med en lidenskabelig advarsel om truslen om atomkrig, “den vigtigste, eksistentielle trussel i verden i dag”. Billede: April Brady/Project on Middle East Democracy.

terede en israelsk officer, som sagde, at "vores væbnede styrker har evnen til at tage verden med os i faldet." Han sluttede af med at sige: "Vi kan ikke bare lade Scott Ritter stå derude som den eneste og praktisere modets dyd."

Steve Leeper, formand for Peace Culture Village, er tidligere formand for Hiroshima Peace Culture Foundation og tidligere amerikansk repræsentant for Mayors for Peace. Han sagde: "Det globale magt-hierarki er ved at ændre sig," og lavede en analogi til dyreriget og sagde, at selv hos chimpanser og hunde sker der en stigning i volden, når alfamagten svækkes. Han sagde, at det er problematisk, at fredsgrupper konkurrerer i stedet for at samarbejde. "Krigere er langt bedre til at samarbejde, end vi er." Han tilføjede, at "det mest sårbare trykpunkt" på krigsindustriens krop er atomvåben, som skal forbydes for at "overgå til en fredskultur." Det ene skridt vil åbne døren til alle andre samarbejdsmuligheder. Han anbefalede, at vi finder måder at forene de forskellige fredsorganisationer på og skaffer midler nok til at bruge 10-15 millioner dollars om året på at producere korte videoer og andre aktiviteter for at overbevise offentligheden.

Steven Starr, som er professor ved University of Missouri og ekspert i atomkrig, fortsatte sin præsentationsrække om de ødelæggende virkninger af atomkrig. Han viste billeder af eftervirkningerne af bomberne over Japan, som skabte en ildstorm på 25 kvadratkilometer, og advarede om, at den næste generation af atomvåben kunne skabe en meget større, 243 kvadratkilometer, og at vi i dag har atomsprænghoveder, der er så store, at de kan skabe en ildstorm på 10.000 kvadratkilometer.

J.R. Heffelfinger, instruktør af filmen "8:15 Hiroshima", præsenterede traileren til sin film og sagde: "Vi er helt sikkert på en tåbelig march."

Under diskussionen støttede Zepp-LaRouche Dr. Leepers forslag til handling og understregede behovet for at tilbyde virkelige løsninger for at skabe grundlaget for fred og for at "slynge dette ind i den generelle diskussion"; hun mindede deltagerne om Lyndon

LaRouches foreslåede Oase-plan, som er nødvendig for at bringe udvikling og håb om en bedre fremtid til regionen.

Spørgsmål og kommentarer kom fra hele verden:

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar sagde: "Den krise, vi står over for i verden i dag, er en afspejling af forfaldet i det system vi lever i." Han kaldte situationen i Gaza for "et niveau af umenneskelighed, som jeg aldrig har set før."

En colombiansk aktivist foreslog, at voldelige videospil bidrager til krigskulturen.

En aktivist fra Qatar citerede en rapport fra Middle East Monitor, som sagde, at tonnagen af bomber, der blev kastet over Gaza, var seks gange større end den, der blev kastet over Hiroshima. Hun advarede om, at straffrihed for Israel vil opmuntre andre stater til at begå lignende forbrydelser.

Der blev vist en video udarbejdet af Organization for Defending Victims of Violence in Iran, som citerede det juridiske grundlag for at kende Israel skyldig i krigsforbrydelser.

Zepp-LaRouche sagde, at vi må operere på to niveauer: Vi skal opbygge massebevægelser, der er større end dem i 80'erne, plus vi skal skabe hendes foreslåede Fornuftens Råd. Med hensyn til rådet nævnte hun historiske fortilfælde: Kirkerådet i Firenze, den Westfalske Fred og Kommissionen for sandhed og Forsoning i Sydafrika. Vi har brug for et koncept, der løser alle kriser på samme tid, og som tager fat på krisens systemiske karakter. Hun mindede publikum om sine ti principper for en ny sikkerhedsarkitektur, hvoraf de sidste tre omhandler den nødvendige tænke måde. Det sidste og mest provokerende princip er, at mennesket er godt af natur, og at alt ondt er en mangel på udvikling, som kan repareres med mere udvikling. Hun bemærkede, at James Webb-teleskopet har fundet 2 billioner galakser, så det er latterligt at tale om grænser for hverken ressourcer eller menneskelig viden. Til sidst gentog hun sin støtte til Chandra Muzaffar-initiativet og opfordrede deltagerne til at "være modige og kærlige."

Helga Zepp-LaRouche Interview med Dialogue Works: Er NATO blevet fuldstændig vanvittigt? Israels satsning, der kan udløse kaos!

Helga Zepp-LaRouche blev interviewet på »Dialogue Works«-udsendelsen med værten Nima R. Alkhorshid fra Brasilien den 22. august 2024. Nima R. Alkhorshids spørgsmål er forkortet. Hele interviewet kan ses her:

<https://www.youtube.com/live/goKFsocxcU4>

Her er en kort selvbiografi af Helga Zepp-LaRouche, som findes på videoens beskrivelse:

Allerede meget tidligt i mit liv tog jeg Friedrich Schillers synspunkt til mig:

»Lev med dit århundrede, men vær ikke et produkt af det; giv ikke dine samtidige det de roser, men

det de har brug for.« *

Med denne udviklede vision om et humanistisk samfund - inspireret af Schiller og Wilhelm von Humboldt - kunne hvert barn få mulighed for en universel uddannelse, som ville gøre det muligt at udvikle alle dets iboende kreative potentialer til en harmonisk helhed, til karakterens skønhed. Det samme ideal findes i de højeste udtryk i andre kulturer, for eksempel begrebet »Junzi (君子)« i konfucianismen, og derfor findes grundlaget for en dialog på det højeste niveau i hver kultur. I 1984 grundlagde jeg Schiller Instituttet, opkaldt efter Schiller på grund af hans

Schiller Instituttets stifter og internationale leder Helga Zepp-LaRouche blev interviewet på »Dialogue Works«-udsendelsen med værten Nima R. Alkhorshid fra Brasilien den 22. august 2024. Billede: Dialogue Works.

smukke menneskesyn. Fra begyndelsen havde instituttet til hensigt at kombinere opbygningen af en retfærdig ny økonomisk verdensorden med ideen om en renæssance for den klassiske kultur. Siden Berlinmurens fald har vi promoveret ideen om den Eurasiske Landbro/Nye Silkevej på hundredvis af konferencer og seminarer rundt om i verden. I dag er denne opfattelse af den Nye Silkevej i traditionen fra den gamle Silkevej det mest dynamiske økonomiske system i menneskehedens historie. Jeg har sammen med min mand, Lyndon LaRouche, arbejdet på meget konkrete udviklingsprogrammer for Latinamerika, Asien og Afrika. I denne sammenhæng har jeg arbejdet personligt med verdensledere som Lopez Portillo, Indira Gandhi, Turgut Özal, general Sani Abacha og Omar al-Bashir. Jeg har deltaget i høringer i Dumaen, Sejmen, Keidanren og forskellige konferencer arrangeret af regeringerne i Kina, Indien og Mexico. Jeg har også arbejdet på en renæssance for de videnskabelige og kulturelle traditioner fra Nicolas af Cusa, Kepler, Leibniz, J.S. Bach, Beethoven, Schiller, Einstein, Vernadsky og Krafft Ehrlicke.

* Kilde til citatet: Friedrich Schiller: *Menneskets Æstetiske Opdragelse*, på dansk ved Per Øhrgaard, Gyldendals Uglebøger, 1970, 2. udgave 1996.

NIMA R. ALKHORSHID: Lad os begynde med, hvad der foregår lige nu mellem Rusland og Ukraine. For nylig var der en ukrainsk offensiv på russisk jord. Hvad er NATO's primære plan, som nu i Ukraine, og hvad lå der bag denne strategi med at trænge ind på russisk jord og angribe Kursk-området?

HELGA ZEPP-LAROUCHÉ: Hele formålet med det er at blive ved med at optrappe [konflikten] mod Rusland, med det formål i bund og grund at provokere Rusland til at foretage en eller anden større modreaktion, som efter de nuværende NATO-planlægges mening bringer Rusland i miskredit. Hvis man f.eks. læser *The Times of London* i dag eller i går, siger de grundlæggende set, at de vestlige lande er alt for konservative, at de altid er bange for optrapning, men at

hele Ruslands adfærd har vist, at der ikke er nogen »røde linjer«, Putin bluffer bare. Jeg tror, at det syn er ekstremt farligt, fordi denne propagandalinje fra NATO, som transmitteres gennem alle mainstreammedier, i bund og grund har haft held med til en vis grad at overbevise dele af befolkningen om, at der ikke er noget problem, der er ingen »røde linjer«, vi kan optrappe med stadig flere tunge våben. Lad ukrainerne bruge dem dybt inde på russisk territorium; der kommer aldrig til at ske noget.

Angående NATO, tror jeg man bliver nødt til at kigge på helheden: Vi har lige hørt fra New York

Times i går, at præsident Biden allerede i marts gik med til at underskrive en ny amerikansk atomstrategi, som er top, top, top hemmelig. Der findes tilsyneladende ikke engang elektroniske kopier af den, men kun nogle få trykte, som er i hænderne på meget betroede nationale sikkerhedsfolk. Og ifølge de få oplysninger, vi har om den, forudsætter den, at USA, og dermed NATO, bliver nødt til at håndtere de tre lande – Rusland, Kina og Nordkorea – på samme tid. Naturligvis er de alle atommagter.

Så i en vis forstand tror jeg, at det kollektive Vesten er blevet grebet af en galskab. Jeg har været i politik i lang tid, men jeg prøver stadig at forstå, hvordan folk kan være så absolut uansvarlige og risikere, at det, hvis det går galt, fører til en fuldstændig udslettelse af menneskeheden. For jeg har studeret forskellen mellem konventionel krig og atomkrig: Der er fremragende skrifter af den tidligere MIT-professor Ted Postol og andre, som er kommet med meget overbevisende argumenter for, at når man først har brugt ét atomvåben, så er det logikken i den type våben, at man til sidst vil bruge dem alle, hvilket betyder, at man vil udslette civilisationen ti gange, efterfulgt af en atomvinter på måske 10 år, hvilket betyder, at der absolut ikke vil være noget liv tilbage på planeten: Og det er dét, disse mennesker leger med!

Så jeg tror, at NATO's plan er – de har sagt det med den tyske udenrigsminister Baerbocks ord - at »ruinere Rusland«, og den amerikanske forsvarsminister Austin har sagt »svække Rusland«. De er besatte. Og i en vis forstand er dæmoniseringen af Rusland og nu mere og mere fjendebilledet af Kina rent ideologisk. Det er en besættelse. Det er en mental sygdom efter min mening, og jeg tror, at jo flere mennesker, der vågner op til den virkelighed, desto bedre.

ALKHORSHID: Hvordan opfatter du holdningerne til Rusland i Vesten? For når jeg taler med folk som Paul Craig Roberts [amerikansk økonom, tidligere regeringsembudsmand], mener han, at den måde, Rusland håndterer konflikten med Ukraine, vil blive

opfattet af Vesten som Ruslands svaghed... En dag i fremtiden vil disse antagelser fra NATO's side vise sig at være helt forkerte. De ser ikke ud til at tænke: »Lad os finde en anden vej, lad os finde en forhandlet løsning«, og lige nu angriber de på russisk jord, hvilket er helt anderledes fra, hvad man hidtil har set i Ukraine. Hvad er dit syn på NATO's tankegang netop nu?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de i lang tid har troet på deres egen doktrin, og jeg er ret sikker på, at der er nogle mennesker, der tror, at de kan vinde en atomkrig. For hvis man betragter Kinas strategi, har de udtrykkeligt ingen førstegangsbrug; den russiske atomare strategi er, at de kun vil bruge atomvåben, når Ruslands territoriale integritet er i fare. Og i den seneste tid har vi haft flere konferencer, hvor nogle talere havde deltaget i NATO's manøvrer, og flere af dem fortalte, at de var forfærdede, da de så, med hvilken lethed indsættelsen af taktiske atomvåben blev beordret, altid af amerikanerne. Man bekymrede sig ikke om Tysklands eksistens, ved f.eks. at smide atombomber på tysk territorium – det er en del af spillet. Jeg tror, at disse mennesker fuldstændigt har fjernet sig [mentalt] fra den virkelighed, som krigens konsekvenser fører med sig.

Jeg er ikke fra krigsgenerationen, men jeg husker historierne fra mine forældre og slægtninge, som deltog i Anden Verdenskrig, og vores folk har glemt, hvor ødelagte byerne var. Jeg synes, at de nuværende planlæggere i NATO er hensynsløse og uansvarlige. De lytter tydeligvis ikke til Den Internationale Domstol eller Den Internationale Straffedomstol, men i en vis forstand kan man argumentere for, at forbedringen af en angrebskrig er en forbrydelse! Og hvis man vil stille nogen for en domstol, skal man have magten til det, og det har man tydeligvis ikke i den nuværende situation. Men jeg kan kun sige, at hvis man ser på disse krigsplaner, så er der tale om en meget problematisk tankegang, for at sige det mildt.

ALKHORSHID: Så er der Tysklands rolle, som er så vigtig i den Europæiske Union. Da konflikten begyndte, var de meget tøvende med at sende våben og hjælp til Ukraine og med at deltage i konflikten. Nu ser vi en komplet anden holdning. Tidsskriftet Bild har billeder af tyske kampvogne på russisk jord. Hvordan gavner denne konflikt Tyskland? Tyskland taber mere end noget andet land i EU.

ZEPP-LAROUCHE: Det er både en tragedie og i en vis forstand også en farce. Fordi den nuværende såkaldte »trafiklys«-koalition [SPD, FDP, De Grønne] bliver latterliggjort af hele verden som fuldstændige vasaller af anglofæren. Da Scholz var i Washington i februar 2022, selv før den særlige militære operation startede, var der den berømte [fælles pressekonference med Biden], hvor en journalist spurgte, hvad med Nord Stream-rørledningerne? Og Biden svarede: »Hvis Rusland invaderer ... grænsen til Ukraine igen ... vil der ikke længere være nogen Nord Stream 2. Vi vil sætte en stopper for det.« Og Scholz stod der som

en lille skoledreng og kunne kun sige noget dumt, som »vi gør alting sammen.« Det griner hele verden af, for nu er der denne nye historie fra Wall Street Journal, om at Zelenskij angiveligt kendte til det [planerne om at ødelægge rørledningerne], at AFU-chefen Zaluzhny gjorde det på trods af ordrer om ikke at gøre det – det er en kompliceret historie. Jeg tror, at det er en dækhistorie; den skaber en masse misfornøjelse. For den oprindelige dækhistorie var, at Rusland selv detonerede rørledningerne. Det antydede Ursula von der Leyen for eksempel.

Nu er de en smule mere utilfredse, fordi det er Ukraine, så hvorfor skulle Tyskland betale millioner og atter millioner af euro for våben til Ukraine, når Ukraine var involveret i at begå en krigshandling og terrorisme mod Tyskland? Jeg mener, hør lige engang: Implikationerne og konsekvenserne af det, der skete, er helt utrolige, for Nord Stream-rørledningerne afskærer ikke kun Tyskland fra billig russisk gas; de betaler nu tre gange så meget for energi som næsten alle andre lande. Den tyske økonomi er som en følge, inklusive sanktionerne mod Rusland, i frit fald! De er i færd med at miste alt det, der blev bygget op efter anden verdenskrig – mellemstore industrier, det sociale system, der følger med, alt det er ved at blive ødelagt. Men de økonomiske konsekvenser er blot ét element, for det største strategiske mål for dem, der ødelagde rørledningerne, var at afskære Tyskland fra enhver relation til Rusland!

Jeg ved ikke, om det er det sidste visdomsord, men George Friedman – en velkendt amerikansk strateg – gav et berømt interview, som ofte citeres, om at det længe har været USA's opfattelse – og jeg ønsker at understrege, også briternes – at kombinationen af tysk videnskabelig og teknologisk knowhow og Ruslands enorme ressourcer tilsammen ville betyde, at der ville være en konkurrent på den eurasiske landmasse, som ville være stærkere end USA, og det forhold vil man ødelægge. Det kan man med sikkerhed sige, for hvis man betragter, hvad der skete med processen omkring Rapallo-traktaten, da tyskerne forsøgte at slippe ud af Versailles-traktatens spændetrøje ved at vende sig til Rusland med Rapallo-traktaten i 1922, så var alle deltagerne i Rapallo-traktaten døde inden for ét år på den ene eller anden måde.

På lignende vis, selvfølgelig – og den eneste grund til, at jeg ikke bliver desperat, er, at jeg ved, at ikke alle tyskere er sådan. Om mindre end to uger er der f.eks. valg til delstatparlamenterne i tre østtyske delstater, og jeg forventer et knusende sammenbrud af koalitionsregeringens partier: SPD vil sandsynligvis få svært ved at nå de 5 %, det kræver for at komme i parlamentet; De Frie Demokrater (FDP) vil fordufte. De Grønne vil – forhåbentlig – også fordufte. Og de nye partier, der er på vej, har et markant andet syn på Rusland og Ukraine. Jeg tror også, at der i den tyske befolkning er et mindretal, som er ved at vågne op.

Men jeg synes personligt, at det er ekstremt foruroligende: Hvis man tænker på, at det var tyskerne,

der i høj grad var skyld i, at 27 millioner mennesker i Sovjetunionen døde i Anden Verdenskrig, som for russerne stadig er et meget, meget vigtigt emne. »Den store fædrelandskrig« er meget present i deres erindring. På trods af dette synes jeg, at den sovjetiske opførsel i slutfasen af den tyske genforening var ekstremt generøs! Der blev ikke brugt magt, man lavede en aftale om, at det forenede Tyskland kunne være en del af Vesten, en del af NATO, og løfterne fra den daværende amerikanske udenrigsminister James Baker III til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville rykke sig »en tomme« mod øst blev lavet. Der er vidner nok, som kan bekræfte, at det løfte var et essentielt element i den fredelige genforening af Tyskland. At tyskerne skulle have glemt dette og nu gør Rusland til fjenden igen, det synes jeg er en skammelig opførsel. Jeg kan kun sige, at hvis man f.eks. lytter til Putins tale til det tyske parlament i 2001, så var den optimistisk, den indeholdt det ene tilbud efter det andet om den eurasiske sikkerhedsarkitektur; han talte endda tysk i en del af talen, og citerede tyske digtere og så videre. Så der var en reel chance for at opbygge en ny sikkerhedsstruktur.

F.eks. foreslog min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og jeg den eurasiske landbro, da Sovjetunionen gik i opløsning: For når jerntæppet var væk, så var det muligt at skabe en helt ny sikkerhedsarkitektur baseret på fælles økonomisk udvikling. Og hvad var mere oplagt end at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens gennem økonomiske udviklingskorridorer? Det ville have været et meget solidt økonomisk grundlag for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og af geostrategiske grunde blev det naturligvis saboteret af Bush Sr.-regeringen, af Margaret Thatcher og af Mitterrand. Men vi tog forslaget til os og organiserede for det: På fem kontinenter afholdt vi hundredvis af konferencer og seminarer om emnet. Og idéen er nu meget levende i form af Bælte- og Vej-Initiativet, den nye silkevej, som Kina står bag. Der er BRIKS, BRIKS-Plus og det Globale Syd, som alle orienterer sig mod et nyt økonomisk system.

Så NATO vil helt sikkert, hvis de får deres vilje, og det globale NATO udvides – og i dag er der en artikel i National Security Journal, hvor en person ved navn Michael Rubin dybest set siger, at Taiwan bør lære af den ukrainske offensiv i Kursk, at de burde ødelægge visse former for infrastruktur i Kina, så millioner af mennesker dør, men at intet vil ske – dette vanvid – vi

må undertrykkeligt sørge for, at det {ikke} er det, der sker, for det ville være så let at komme ud af denne situation, hvis vi kan overbevise nok kræfter – enkeltpersoner, grupper, industrien, mellemstore entreprenører og andre – om, at f.eks. de europæiske nationers interesse ville være at samarbejde med dette nye økonomiske system, som allerede udgør størstedelen af verden. Der findes BRIKS, BRIKS-Plus; der er allerede ni officielle BRIKS-medlemmer, som mødes i Kazan i oktober i år. Jeg er sikker på, at de vil få flere nye medlemmer, selv om de gerne vil gå langsomt frem og ikke forhaste sig. Men jeg tror, at mere end 40 lande allerede har udtrykt ønske om at blive medlem af BRIKS: Det er størstedelen af verdens befolkning! Hvis man tæller de mennesker, der bor i disse lande, så er det

85 % af den menneskelige befolkning; det er 70 % af verdens BNP.

Hvis man betragter et land som Tyskland, som er en eksportorienteret nation, så har vi næsten ingen råstoffer, men vi havde en meget høj levestandard, fordi vi havde høje eksportater og en høj videnskabelig og teknologisk gennemslagskraft. Så for os ville den eneste måde at overleve som industrialisation på være at alliere os med det Globale Syd. Og hvis man ser på nogle af disse lande, så vil Indonesien snart vil overhale Tyskland, hvad økonomisk

magt angår. En stor del af Asien har utrolige vækstrater, mens Europa kolliderer, USA's realøkonomi, ikke finanssektoren, men realøkonomien.

Vi må på en eller anden måde forsøge at bringe fornuft ind i denne politiske situation ved at overbevise de europæiske lande om at alliere sig med det Globale Syd, og jeg tror, at det ville være det eneste, der ville chokere USA, hvis de så, at deres såkaldte allierede – som ikke er allierede lige nu, men vasaller – hvis de ville vende sig om og sige: »Nej, vi går ikke med i denne retning, som kun kan føre til en katastrofe for hele menneskeheden.«

Så jeg tror, det er ekstremt farligt, men ikke håbløst. Forvejenudafdennekriseeksisterertydeligvis allerede.

[Her fulgte et afsnit med Helga Zepp-LaRouches vurdering af den tyske regerings inkompetence og de nedskæringer, der bliver gennemført som følge af energikrisen skabt af Nord Stream-sabotagen, og for at gøre økonomien »krigsklar«.]

... Det betyder, at vi befinder os på en meget farlig kurs i retning af en krigsøkonomi a la Schacht [en re-

John F. Kennedy mødes med Nikita Khrushjtjov i Wien i 1961. Forhandlinger mellem USA og Sovjetunionen et år senere afsluttede Cubakrisen. Hvor er viljen til at forhandle nu? Billede: offentligt domæne.

ference til Hitlers finansminister Hjalmar Schacht]. Og jeg tror, at det hele vil falde fra hinanden. Jeg mener ikke, at EU klarer sig særlig godt, for der er nogle lande som Ungarn og premierminister Orbán, som gjorde det eneste fornuftige. Da Ungarn overtog formandskabet for EU, var det første, han gjorde, at han på andendagen tog til Kiev og talte med Zelenskij; så tog han til Moskva og talte med Putin; så tog han til Beijing og talte med Xi Jinping. Så rejste han fra Beijing direkte til Washington til NATO-topmødet, og derfra tog han til Mar-a-Lago for at tale med Trump. Han var ekstremt nyttig, fordi han åbnede vejen til diplomatiet igen.

Og hvad skete der så? EU-Kommissionens formand Ursula von der Leyen truer med, at EU ikke vil afholde nogle større møder i Ungarn i det halve år, hvor de har formandskabet.

Nu er der andre lande i Europa, som er enige med Orbán: Slovakiet, for eksempel. Andre lande på Balkan overvejer det hele på ny. Italien er meget splittet. Se på Frankrig, som befinder sig i kaos. Efter valget til parlamentet kunne de ikke engang danne regering, og jeg forventer en kæmpe tilbagegang for den tyske koalitionsregering i forbindelse med valgresultatet den 1. september.

Så jeg tror, at Europa er på vej ind i et stormvejr, og forsøget på at presse en militarisering igennem med 2 % af budgetterne til militær opbygning, eller nogle kræver endda mere: Det vil ikke fungere. Jeg tror, at det sociale sammenhold i Europa vil gå i opløsning, og det er derfor, jeg mener, at vi er nødt til at sætte alternativet på dagsordenen. Alternativet er at sige: Lad os erstatte konfrontation med samarbejde. Vi i Europa bør have gode relationer til BRIKS-landene, vi bør samarbejde med det globale flertal, og USA vil være overladt til enten at handle på egen hånd eller gå sammen med Europa om at gøre det. Jeg mener, folk er bange for at gøre det; de er sågar bange for at sige det, jeg siger. Men hvad er den største fare? Er den største fare, at vi ender i tredje verdenskrig, eller er den største fare, at vi åbent diskuterer alternativer?

Siden den særlige militæroperation startede, har jeg foreslået, at vi går over til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som omfatter hvert eneste land på kloden. Det er i traditionen fra Den Westfalske Fred. Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religiøs krigsførelse i Europa – Trediveårskrigen var blot den sidste fase af den. Og det skete, fordi folk indså, at hvis de blev ved med at bekriige hinanden, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, for på det tidspunkt var allerede en tredjedel af alle mennesker, landsbyer, alt, ødelagt. De satte sig ned og forhandlede om nye principper i fire år, og det endte med Den westfalske Fred, som var grundstenen til folkeretten.

Er det ikke den tilstand, vi befinder os i i dag, i atomvåbnenes tidsalder: At hvis vi fortsætter, så vil der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren? Burde det ikke være motivet til at sige: »Vi bør finde ud af, hvordan vi skaber en global sikkerheds- og udvik-

lingsarkitektur, som tager hensyn til alles interesser? Er vi ikke den menneskelige art, som er begavet med en kreativ fornuft, så vi kan løse ethvert problem ved at tænke på et højere niveau og finde en løsning, der ligger på et højere plan end det, hvor konflikten opstod?«

Lige nu har jeg foreslået ti principper for, hvordan en sådan sikkerhedsarkitektur kan fungere. Der er syv meget vigtige principper om økonomi og sikkerhedsspørgsmål, og de sidste tre er af mere filosofisk karakter og handler om, hvordan vi skal ændre vores tankegang for at nå dertil. Og det er mit håb, at folk vil reagere på dem. Vi er allerede stødt på stor interesse blandt mange nationer. For lige nu er det virkelig en moralsk test for hele menneskeheden: Er vi i stand til at undslippe en skæbne, der vil gøre en ende på alt? Er vi i stand til at finde en løsning ved at tænke anderledes? Og jeg tror, at flertallet af mennesker ønsker at gå i en anden retning.

ALKHORSHID: Du nævner, at de taler om militarisering af Tyskland. Tror du, at den tyske regering virkelig tror, at Rusland vil angribe Tyskland? Hvad tror du vil være grunden til, at Rusland ville angribe Tyskland, fra deres standpunkt?

ZEPP-LAROCHE: Forskellige russiske ledere har sagt meget klart, at der er røde linjer, og for eksempel vil F-16-fly i Ukraine eller udenlandske lejesoldater, som vil blive mødt med de nødvendige foranstaltninger, ikke kun rettet mod sådant militært udstyr, men også mod de kommandocentraler, hvor beslutningen om at indsætte dem blev truffet. Det gør flere dele af Tyskland til primære mål, såsom hovedkvarteret i Wiesbaden for denne Ukraine-operation; Ramstein; Büchel, hvor de amerikanske atomvåben er udstationeret, og andre. Så jeg udelukker ikke, at det kan komme så vidt, hvis optrapningen fortsætter!

Hvis man ser bort fra NATO's provokationer, tror jeg ikke, der er nogen som helst grund, nul, nada, ingenting. Rusland har ingen imperiale hensigter, og det er en løgn at sige, at hvis vi lader Putin tage hele Ukraine, så vil fortsætte med Baltikum og derefter Polen og endda andre NATO-lande – det er ikke dokumenteret, der er absolut intet – der var en alvorlig episode i det tyske officielle pressekontor, hvor en journalist sagde: »Hør hér, jeg vil se beviset. Vis mig de citater, hvor Putin sagde det.« Det kunne de ikke bevise, for det findes ikke!

Professor John Mearsheimer, som er en moderat amerikansk akademiker – man kan ikke beskyld ham for at være radikal, han er meget solid – har lige udarbejdet en meget omfattende dokumentation om forhistorien til Ukraine-krisen, og han understreger også, at der er mange beviser på, at Rusland ikke har nogen imperialistisk ekspansion eller tilbagevenden til Sovjetunionen i tankerne. Et af disse beviser er, at da den særlige militæroperation startede i februar 2022, havde Putin meget få tropper ved den ukrainske grænse. Han forventede ikke at have en stor militær-

Helga Zepp-LaRouche: Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde allerede i 1975 foreslået en plan for Sydvestasien, som han kaldte Oase-planen.... ideen om at producere masser af nyt ferskvand gennem afsaltning af store mængder havvand, gennem bygning af kanaler og kunstvanding.... Man er nødt til at give de unge mennesker håb! Lige nu er 20% af befolkningen i Gaza ramt af akut sult. Der bliver aldrig fred, hvis vi bare fortsætter, som det er nu. Man er nødt til at have en vision om, hvordan hele regionen [kan udvikles]. Se videoen med dansk afskrift: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=36022> Kort: Karel Vereyken.

operation. Fire dage efter, at den særlige militæroperation var startet, ønskede han allerede at forhandle og blive enig med ukrainerne.

Jeg tror, at hele den idé udelukkende er propaganda. I Tyskland må man ikke engang ytre sig om den slags: Man risikerer at blive straffet med bøder; der er en enorm indsats for at undertrykke alle disse spørgsmål. Indenrigsministeren forsøgte endda helt ensidigt at forbyde et magasin – og jeg er ikke enig i indholdet af det magasin – men det, der er på spil her, er det første tillæg til den amerikanske forfatning eller også ytringsfriheden og pressefriheden i den tyske forfatning. Så de prøver at opføre sig som Goebbels og tvinge folk til at tie om disse spørgsmål. Det er derfor, jeg tror, vi er nødt til at bruge de sociale medier

i Det globale Syd for forhåbentlig at påvirke dem, de mennesker, der lytter i Europa. Så langt og så slemt er det blevet! Derfor er Europa-plattformen er så vigtig, for jeg ved, at mange mennesker i Tyskland også ser den. Så jeg vil gerne takke jer for, at jeg må være her.

ALKHORSHID: Min fornøjelse. Det andet er Tysklands politik, og måske den Europæiske Union, hvad konflikten i Mellemøsten angår: de er ikke tilfredse med situationen, men det lader ikke til, at de kan deltage på nogen effektiv måde. Ser du EU spille en rolle for at bringe en slags fornuft til denne konflikt, som glider helt ud af hænderne på USA, efter min mening?

ZEPP-LAROUCHÉ: Jeg mener, at det faktum, at både Den Internationale Domstol i Haag og Den Internationale Straffedomstol har afsagt meget klare kendelser, der fordømmer Netanyahu, og at ICC har udstedt en arrestordre på ham. Den endelige afgørelse er endnu ikke truffet, men »plausibelt folkemord« og alle disse formuleringer forhindrer dog ikke den tyske regering i klart at tage parti for Israel, hvilket er tragisk! I en vis forstand får de palæstinenserne til at betale den gamle regering for nationalsocialisternes forbrydelser, hvilket virkelig er forfærdeligt, forfærdeligt!

Josep Borrell, som er EU's afgående højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, kom med nogle forsigtige udtalelser. Men jeg tror ikke, at de vil bryde ud af anglofærens – briternes og USA's – kontrol. Jeg mener dog ikke, at visse institutioners forfejlede handlinger er det sidste ord, som fordømmer resten af verden til ikke at gøre noget. Min afdøde

mand, Lyndon LaRouche, havde allerede i 1975 foreslået en plan for Sydvestasien, som han kaldte Oase-planen. Hvis vi betragter denne region, er det hele ørken. Hvis man i timevis flyver hen over den, er det gult, gult, brunt, brunt. Der er ingen grønne træer, ingenting. Og mange af krigene i Mellemøsten handlede om knaphed på vand og kontrol over vand.

Så det, LaRouche foreslog allerede i 1975, var ideen om at producere masser af nyt ferskvand gennem afsaltning af store mængder havvand, gennem bygning af kanaler og kunstvanding. På det tidspunkt diskuterede han det ikke kun med det irakiske Ba'ath-parti og mange ledere i udviklingslandene, men også med Abba Eban fra Israels Mapai-parti [Arbejderpartiet)]. For nylig, da hele den forfærdelige situation i Gaza

brød ud, genaktiverede vi planen: Vi aktualiserede den og lavede en animationsvideo, der viser, hvordan det hele kan lade sig gøre. Kineserne har f.eks. gjort en ørken i det nordvestlige Kina, et område på størrelse med Tyskland, grøn! Det, der før var ren ørken, er nu skov, landbrug og turisme. Landmændene bliver velhavende. Så med moderne teknologi kan man forvandle tilsyneladende håbløse områder i verden og gøre dem til frodige landskaber fulde af blomster, med høstning flere gange om året og skabe velfærd for befolkningen.

Vi begyndte at organisere for det. Schiller Institutet har allerede afholdt to store konferencer med ambassadører – to palæstinensiske ambassadører fra København og fra UNESCO, en sydafrikansk ambassadør og andre diplomater fra regionen, hvor vi præsenterede planen. Den idé begyndte at vinde indpas. Og nu planlægger vi, så snart vi kan, en rigtig stor conference, forhåbentlig sågar i Sydvestasien, hvor vi vil præsentere alle de planer, der kan gennemføres, og hvordan det kan ændre levevilkårene for befolkningen. Man er nødt til at give de unge mennesker håb! Lige nu er 20% af befolkningen i Gaza ramt af akut sult. Der bliver aldrig fred, hvis vi bare fortsætter, som det er nu. Man er nødt til at have en vision om, hvordan – sådan som jeg ser på det – hele regionen fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Den Persiske Golf, hele det område er det potentielle knudepunkt for forbindelsen mellem Asien og Europa, Asien og Afrika: Og det plejede at være sådan med den gamle Silkevej, at man havde alle byerne, Samarkand, Damaskus, de var alle dele af Silkevejen, hvor der ikke kun blev udvekslet varer, men også teknologier og kultur, filosofi, og denne region kunne have alt det i fremtiden. Bagdad var engang den mest avancerede by i verden under Abbasidedynastiet. Der findes nogle meget rige lande, som bygger alle mulige storslåede ting: Hvis vi kunne overbevise nogle af dem om at investere bare en del af det, de gør, i den økonomiske infrastruktur, kunne man i løbet af få årtier have en region, der var lige så tæt udviklet med infrastruktur, som det man finder i Europa i dag. Tyskland er for eksempel et land, hvor man har en meget rig infrastruktur, hvor man har vandveje, motorveje, jernbaner, alt sammen integreret, og en så tæt infrastruktur er en forudsætning for at have en avanceret industri.

Så jeg kan meget tydeligt se, hvordan denne region, som nu – Saudi-Arabien er ved at blive en del af BRIKS; Iran er en del af BRIKS, Egypten er en del af BRIKS, De Forenede Arabiske Emirater er en del af BRIKS; Indien – hvordan hele denne region faktisk kunne adoptere en sådan plan, som Oase-planen, og begynde at gennemføre den. Og så ville unge men-

»Vi er Det globale Flertal, og vi har ret til at have en stemme.« De alliancefrie landes stiftende konference i Bandung, Indonesien i 1955. Indiens statsminister Jawaharlal Nehru taler. Næste år er det 70 år siden Bandung-konferencen blev afholdt. De alliancefrie landes Bevægelse har fået en renæssance på grund af Kinas fremgang og Bælte- og Vej Initiativs infrastruktur projekter. Billede: offentligt domæne.

nesker, i stedet for at tænke på, hvordan de kan videreføre hævn, tænke på, hvordan de kan blive lærere, forskere, musikere, hvordan de kan opbygge en fremtid. Et sådant dramatisk paradigmeskift ville formentlig inspirere hele verden til at indse, at samarbejde er meget mere fordelagtigt end det nuværende geostrategiske had.

Så denne Oase-plan er håbet for regionen. Og jeg ved ikke, om EU vil gøre det, måske bliver det lande som Italien – de havde f.eks. politiske ledere som Enrico Mattei, som tænkte i denne retning allerede i 1950'erne og 1960'erne. Vi kunne genoplive disse traditioner, og så kunne Europa spille en produktiv rolle.

ALKHORSHID: Det ville være fantastisk, at have Rusland, Kina og USA – måske i Iran, hvor der også er en ny præsident – som taler med hinanden! BRICS bliver mere og mere vigtigt med hensyn til verdens økonomi. Det vigtigste er, hvordan vi kan forbinde Østen og Vesten sammen, og at have en form for politisk løsning, at have forhandlinger. At hjælpe med at løse problemet i Mellemøsten eller mellem Iran og Israel – USA ville have bedt Rusland om at hjælpe – men konflikten i Ukraine gør det er umuligt. Der er ingen kommunikation mellem USA og Rusland. De har endda bedt Kina om at snakke med Iran. Men som du nævnte, det er så vigtigt at have disse forbindelser for at forhandle, at tale med hinanden, og det ser ud til, at vi mister denne stabilitet, som vi har haft før.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det er sandt. Det er derfor, man har brug for – jeg mener, se, Kina spiller for eksempel en stor rolle i Ukraine-krisen; de har en udsending, der for nylig rejste til Ukraine og andre lande. De gør det samme i Mellemøsten. De har lige samlet de 14 palæstinensiske fraktioner, og de har

løst den historiske konflikt mellem Saudi-Arabien og Iran, måske ikke for altid, men de taler sammen igen og har genoprettet de diplomatiske forbindelser. Så jeg tror helt sikkert, at Kina spiller en meget positiv rolle.

Men desværre er billedet af Rusland i de vestlige medier og tænketanke ikke kun blevet dårligere, men USA presser i stigende grad på for en afkobling, »de-risking«, og EU danser rundt og siger: »Åh, måske vil vi ikke afkoble, men de-riske« – det er alt sammen at give efter for presset fra USA.

Men jeg tror, der er et område, hvor der stadig er en vis grad af frihed, og det er Det globale Flertal, fordi Brasilien, for eksempel, Indonesien, Egypten, Sydafrika, Indien, hvis de handler sammen og siger »vi er Det globale Flertal, og vi har ret til at have en stemme.« Næste år er det for eksempel 70 år siden Bandung-konferencen blev afholdt, og man har set, at De alliancefrie landes Bevægelse har fået en renæssance på grund af Kinas fremgang. De alliancefrie landes Bevægelse var allerede godt på vej til at skabe en ny økonomisk verdensorden i 1960'erne og 1970'erne, men de blev destabiliseret af modsatrettede kræfter på daværende tidspunkt. Men da Kina begyndte sin imponerende opstigning og løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom og derefter tilbød Bælte- og Vej-Initiativet, den Nye Silkevej, som samarbejde med mange lande i Det globale Syd, gav dette for første gang i historien disse lande mulighed for at overvinde fattigdom og underudvikling. Og nu er der flere moderne jernbaner i Indonesien og Laos end i Europa og USA! Så dette er kun begyndelsen.

Allerede på Bandung-konferencen sagde Sukarno og Nehru, at der findes neokolonialisme, som man skal passe på, og den fandtes i form af IMF's betingelser og afvisningen af kreditter til udvikling, og Verdensbanken var meget restriktiv med, hvad den ville finansiere og ikke; men nu, med Den Nye Udviklingsbank med hovedsæde i Shanghai, som Lula sagde vil blive det Globale Syds store bank, er der mulighed for, at alle disse lande faktisk kan vælge deres egen vej hen mod udvikling. Der er en stor diskussion blandt afrikanere og asiatiske lande om, at de ikke længere ønsker at være eksportører af råmaterialer: De ønsker at have værdikæden i deres egne lande, de ønsker at blive industrilande; de ønsker at blive middelindkomstlande og have gode uddannelsessystemer. Og

jeg bliver ved med at sige til europæerne: »Hvis I ikke var så ideologisk galt på den, ville Europa hjælpe det Globale Syd med at investere 2-3 milliarder i nye, produktive arbejdspladser, som er det, der er behov for: For eksempel vil Afrika i år 2050 have en befolkning på 2,5 milliarder mennesker! Det betyder, at Afrika alene vil have brug for mere end 1 milliard nye produktive arbejdspladser til alle disse unge mennesker. Og er det ikke bedre for afrikanerne, europæerne og alle andre at gøre det, end at tusinder og atter tusinder af unge og gamle vandrere gennem Sahara og dør af tørst, og at dem, der klarer sig gennem Sahara, drukner i forsøget på at krydse Middelhavet til Europa, så vi får en migrantkrise, som nogle mennesker er ved at blive vanvittige over? Ville det ikke være bedre at sige: Vi vil hjælpe Det globale Syd med endelig at overvinde resterne af 500 års kolonialisme, og vi har en knowhow og en interesse i at have en stabil fremtidig økonomi, og vi kan samarbejde!

Så jeg tror, at vi virkelig er nødt til at få Det globale Syds stemme til at blive hørt tydeligere. Jeg synes også, du skal gøre det, hvis jeg må give dig dette råd: Hvorfor inviterer du ikke folk fra Indonesien, Brasilien og Sydafrika og spørger dem: »Hvad er jeres hensigt? Hvad er det, I ønsker for fremtiden? Hvilken rolle ønsker I, at USA eller europæerne skal spille?« For jeg tror, vi er nødt til at høre stemmerne fra flere lande, som har helt enestående ledere lige nu: Give dem en stemme, så folk i Tyskland, som kun lytter til mainstream-medierne, rent faktisk kan høre, hvad disse lande stræber efter! Jeg tror, det ville hjælpe meget med at forme debatten. For vi sidder alle i samme båd. På grund af atomvåben, internettet og pandemier tror jeg ikke, at man kan finde en løsning for kun dele af verden og så lade resten af verden gå under. Vi er nødt til at have en løsning, hvor alle kan trives, hvor alle kan få et godt liv. Og hvis jeg ikke var grundlæggende overbevist om, at det rent faktisk er muligt, ville jeg have fortvivlet for længe siden, men jeg kan se, at tidens tendenser går i den retning.

ALKHORSHID: Mange tak, fordi du var sammen med os i dag. Det har været en stor fornøjelse at tale med dig.

ZEPP-LAROCHE: Tak, fordi du gav mig muligheden.

ALKHORSHID: Det har været en fornøjelse.

Læs formand Tom Gillesbergs skrifter: Evighedens samtidighed

<https://schillerinstitut.dk/si/?p=37484>

I anledning af Schiller Instituttets formand Tom Gillesbergs 60 års fødselsdag, har vi samlet Toms skrifter.

Cantors transfinite tal, 1995

Den danske hjælp til [Friedrich] Schiller, 2004

Vitus Bering og rejsen til Amerika, 2007

I stedet for klimaovertro: H.C. Ørsteds videnskabelige metode: i anledning af 200 år for Ørsteds opdagelse af elektromagnetisme, 2009

Verden har brug for Lyndon LaRouche universiteter, bidrag til et festskrift for Lyndon LaRouches 95. års fødselsdag, 2017

Prometheus og Epimetheus: bidrag til et festskrift for Helga Zepp-LaRouches 70. års fødselsdag, 2018

Vær med i Den Internationale Fredskoalition!

Deltag i Den Internationale Fredskoalitions Ugentlige Møder
Hver fredag kl. 17-19 via Zoom
Ring/sms for at modtage et link: 53 57 00 51

Den Internationale Fredskoalition blev etableret på initiativ af Schiller Instituttets internationale formand Helga Zepp-LaRouche, og har haft 66 ugentlige Zoom-møder i træk. For at kunne opnå fred skal vi forene fredsbevægelsen på tværs af ideologier, med deltagelse af organisationer og enkelte individer fra så mange nationer som muligt. Vi har nu i over et år koordinere demonstrationer, initiativer, og underskriftsindsamlinger mange steder i verden, men der skal gøres meget mere.

Under møderne er der både præsentationer og fri diskussion.

USA's nye atomare doktrin: Grund til at verden bekymrer sig

Møde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 66, 6. september 2024
Videoen og dansk oversættelse af Helga Zepp-LaRouches tale:

<https://schillerinstitut.dk/si/?p=37847>

Her er talerlisten fra den seneste møde:

- Ted Postol, professor emeritus ved MIT og en af verdens førende eksperter i atomvåben.
- Ambassadør Jack Matlock, en forsker i russisk historie og kultur, som var præsident Reagans valg til den vigtige post som ambassadør i Sovjetunionen.
- Oberst (ret.) Prof. Dr. Wilfried Schreiber, seniorforsker ved WeltTrends Institute for International Politics i Potsdam, Tyskland.
- Oberst a.D. Ralph Bosshard fra de schweiziske væbnede styrker, konsulent i militærstrategiske anliggender
- Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet

Se vores andre regelmæssige videoprogrammer

Politisk orientering v/ Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg

Hver anden uge giver Tom Gillesberg dig en dybdegående analyse af verdens vigtigste begivenheder og nyt om Schiller Instituttets initiativer.

<https://schillerinstitut.dk/si/category/medier/video/nyhedsorientering-video/>

Webcast dialog v/ Schiller Instituttets internationale formand Helga Zepp-LaRouche

Live på engelsk hver onsdag:

<https://www.youtube.com/@SchillerInstitute/streams>

Dansk skriftlige oversættelse tilgængeligt hver

torsdag: <https://www.schillerinstitut.dk>.

Skriv dit spørgsmål til Helga:

questions@schillerinstitute.org.

Bliv medlem!

1 år: 500 kr., 6 mdr.: 275 kr., 3 mdr. intro.: 100 kr., Homebanking: 1551-5648408, Giro: 564-8408

Schiller Instituttets Nyhedsorientering er udgivet af Schiller Institutet. Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.), Michelle Rasmussen, Percy Rosell, Preben Samsøe. Eget tryk.